RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.442 van 27 mei 1999
in de zaak A. 57.263/VII-12.487.

In zake : de n.v. ZEEBRUGSE BEHANDELINGSMAATSCHAPPIJ, die woonplaats kiest bij advocaten P. LAMBERT en N. WEINSTOCK, kantoor houdende te BRUSSEL, Defrélaan 19

tegen :

1. de bestendige deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN,
2. het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ZEEBRUGSE BEHANDELINGSMAATSCHAPPIJ op 1 april 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

1˚ het besluit van 12 november 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge waarbij de voorwaarden van de op 2 juli 1987 aan verzoekster verleende vergunning voor de exploitatie van een stouwersbedrijf, gelegen te Brugge, Zuidelijk Insteekdok West in de achterhaven van Zeebrugge, worden aangevuld en gewijzigd;

2˚ het besluit van 27 januari 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het sub 1◦ vermelde besluit van het college van burgemeester en schepenen in beroep wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 48.621 van 13 juli 1994 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 1 december 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaten Y. TAVERNIER, M. MORTIER, loco advocaat N. WEINSTOCK en advocaat G. BAETEN, loco advocaat E. VERBRUGGEN, die verschijnen voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Adviseur C. PAUWELS en Stadsecoloog P. VAN ACKER, die verschijnen voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>Feiten</u>

Overwegende dat de volgende feitelijke gegevens van belang zijn :

1.1 De verzoekende partij verkrijgt bij besluit van 2 juli 1987 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een vergunning voor de exploitatie voor een termijn van twintig jaar van een stouwersbedrijf met stapelruimte in open lucht voor stortgoederen, gelegen te Brugge, Zuidelijk Insteekdok West in de achterhaven van Zeebrugge. Aan de vergunning zijn onder meer een reeks bijzondere exploitatievoorwaarden verbonden ter voorkoming van stofemissies en geurhinder, waarvan de hierna volgende onder de aandacht dienen te worden gebracht :

"3. OPSLAG

3.1. De hoogte van de bergen stortgoed mag niet meer bedragen dan 15 meter.

3.2. De bergen stortgoed worden zorgvuldig opgebouwd om verzakkingen en erosie van de berg te voorkomen. De helling van het talud mag niet boven het natuurlijk talud uitgaan.

3.3. De bergen stortgoed worden vochtig gehouden en/of bevochtigd zodat een waarneembare stofhinder in de buurt niet voorkomt.

3.4. De bergen stortgoed met een hoogte van meer dan 10 m zijn voorzien van een sproeiinstallatie met vaste sproeiers. De opstelling en de werking van deze sproeiers is zodanig dat de bevochtigende straal of nevel de buitenkant van deze bergen over hun volledige hoogte, lengte en breedte kan bereiken.

3.5. In de inrichting is steeds een mobiele sproeiinstallatie aanwezig die kan ingezet worden op de opslagplaatsen en op plaatsen waar stortgoed wordt verzet.

3.6. In de inrichting is steeds een sproeiinstallatie aanwezig waarmee aangevoerd stortgoed in het ruim van een schip kan bevochtigd worden vóór het lossen.

(...)

7. KONTROLE.

7.1. De exploitant dient in het bezit te zijn van de nodige meettoestellen om windsnelheidsmetingen en stofimmissiemetingen uit te voeren.

7.2. De exploitant waakt erover dat de meettoestellen steeds in goede staat van werking in de inrichting aanwezig zijn.

7.3. De exploitant voert op zijn kosten of laat zijn kosten metingen en/of analyses uitvoeren (overeenkomstig punten 5 en 6)

7.4. De onder 7.3. vermelde metingen worden uitgevoerd volgens de Belgische normen en :

- door bevoegd eigen personeel en met geschikt materiaal,
- bij ontstentenis daarvan, door een in het kader van de wet van 28 december 1964 erkend laboratorium of instelling.

7.5. Binnen een termijn van 6 maanden na de datum van onderhavig besluit of binnen een termijn van 1 maand na de ingebruikstelling van de inrichting legt de ingenieur-diensthoofd van het bevoegde Bestuur voor Leefmilieu, in overleg met de exploitant, volgende gegevens schriftelijk vast :

- de keuze en opstelling van de onder 5 bedoelde windsnelheidsmeter;
- de keuze, de opstelling en het aantal van de meetposten tot het bepalen van de onder 6 bedoelde immissies,
- de frequentie van de onder 7.3. uit te voeren metingen en/of analyses,
- de periodiciteit of de duur van de continuiteit van deze metingen.
- de meetmetode tot het definiëren van de gemiddelde windsnelheid.

7.6. De analyses- en/of meetverslagen vermelden behoudens de resultaten, tevens de volgende minimale gegevens : naam van laboratorium of instelling of personeelslid, de gebruikte methodologie, de datum van de staalnames, analyses of metingen, de bedrijfsomstandigheden tijdens de immissiemetingen.

De analyse- en/of meetverslagen zijn op de exploitatiezetel ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren van het Bestuur voor Leefmilieu.

De ingenieur-diensthoofd kan steeds een kopie ervan opvragen.

7.7. Op schriftelijk verzoek van de ingenieur-diensthoofd van het bevoegde Bestuur voor Leefmilieu worden de onder 7.6. vermelde gegevens over het leefmilieu, en voor zover ze niet onder het handels- of fabricagegeheim vallen, geheel of gedeeltelijk ter beschikking gesteld van de laboratorium of instelling dat in opdracht van de bevoegde Gemeenschapsminister of van de bevoegde administratie welbepaalde studieopdrachten uitvoert in verband met de verspreiding van verontreinigende stoffen in het Vlaamse Gewest".

1.2. Naar aanleiding van twee brieven van het Bestuur Milieu-inspectie West-Vlaanderen waarin melding wordt gemaakt van stelselmatige klachten over stofhinder veroorzaakt door de kolenopslagplaats, beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge op 23 juli 1993 de exploitatievoorwaarden opgelegd door het vergunningsbesluit van 2 juli 1987 aan te vullen en te wijzigen. Het besluit van 23 juli 1993 wordt echter bij besluit van 15 oktober 1993 opgeheven.

1.3. Op 12 november 1993 beslist het college van burgmeester en schepenen andermaal over te gaan tot een wijziging en aanvulling van de exploitatievoorwaarden opgelegd door het vergunningsbesluit van 2 juli 1987. Het besluit van 12 november 1993 luidt in zijn beschikkend gedeelte als volgt :

"Art. 1. Saneringsplan.
Uiterlijk tegen 30 juni 1994 wordt een saneringsplan ter goedkeuring aan de vergunningverlenende overheid en aan de dhr. Directeur van de Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, Koningin Astridlaan 29/4 - 29/5 te 8200 Brugge, voorgelegd.
Dit saneringsplan dient tenminste te omvatten :

1. Een evaluatie van de huidige toestand van de verontreiniging van de omgeving door stof vanuit de op- en overslagplaats op kosten van de inrichting uit te voeren door een, in het kader van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van luchtverontreiniging, erkend laboratorium of instelling, of erkende milieudeskundige in de discipline 'lucht', zulks via metingen of ramingen van de stofemissies van de stapels kolen, ertsen e.d.
   Bij de evaluatie dienen alle aspekten van de verontreiniging door stofimpakt onderzocht en geëvalueerd : naast het aspekt vervuiling dient ook het aspekt gevaar en schade bekeken - de evaluatie dient eveneens te gebeuren via metingen van de stofimmissie in de omgeving, zowel wat betreft de hoeveelheden neervallend stof (plaatje A) als van het stof door de wind meegevoerd (plaatje C) - meetmethode zie punt 7.3.
2. Indien nodig en voor zover mogelijk : een concept van technische voorzieningen met inbegrip van de voorziene uitvoeringstermijnen om de stofemissies naar de omgeving tot een

aanvaardbaar niveau te herleiden met voorstel van de verwachte saneringsresultaten.
Dit concept wordt opgesteld in overleg met het hierboven vermeld erkend laboratorium of instelling, of door een milieudeskundige erkend in de discipline 'lucht'.

2. Aanvullende voorwaarden.

De bijzondere exploitatievoorwaarden als opgenomen in het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 2.7.1987 met betrekking tot het voorkomen van stofemissies en van geurhinder worden, waar aangeduid, aangevuld en gewijzigd als volgt :

punt 3.1 : de hoogte van de bergen stortgoed mag niet meer bedragen dan 15 m te meten ten opzichte van de kade. Voor een doelmatige kontrole dient door de uitbater op zijn kosten op één van de kranen langs de kade op 15 m hoogte een aangepaste plaat-ondersteuning ten behoeve van een hoogte meettoestel aangebracht, die gemakkelijk toegankelijk is. Terzake moet het voorstel van aanpassing vooraf worden voorgelegd aan het College van Burgemeester en Schepenen.

punt 3.3 : De bergen stortgoed worden met uitzondering van periodes dat door meteorologische omstandigheden geen uitdroging wordt verwacht, (bv. bij neerslag), via besproeiing continu vochtig gehouden, zodat waarneembare stofhinder in de buurt niet voorkomt. De periodes van besproeiing met de vaste sproeiers worden nauwkeurig bijgehouden, zodat kontrole ten allen tijde mogelijk is.

punt 7.3/7.4 : Voor het opvolgen van de stofverspreiding vanuit de inrichting dient de uitbater op zijn kosten stofimmissiemetingen uit te voeren of te laten uitvoeren door een laboratorium erkend in het kader van de wet op de luchtverontreiniging dd. 28.12.1964 conform de meetmethode I.H.E. - praktische uitvoering der controle op stofhinder. (zie bijlage).

punt 7.5 : Binnen een termijn van één maand na datum van onderhavig besluit legt het College van Burgemeester en Schepenen, in overleg met het diensthoofd van het Bestuur Milieu-inspectie van Aminal en met de uitbater, volgende gegevens vast :

- de keuze en de opstelling van de onder punt 5 bedoelde windsnelheidsmeter.
- de keuze, de opstelling en het aantal van de meetposten tot het bepalen van de onder punt 7.3/7.4 bedoelde immissies, evenals de gevolgde werkwijze voor bemonsteringstijd, analyse- en resultaatberekeningen (in afwachting van de resultaten van de saneringsstudie, worden de meetposten opgesteld rond het industriegebied)
- de frequentie van de onder punt 7.3/7.4 uit te voeren metingen en/of analyses.
- de periodiciteit of de duur van de continuïteit van deze metingen
- de meetmethode tot het definiëren van de gemiddelde windsnelheid.

punt 7.6 : wordt aangevuld :
De resultaten van de uitgevoerde metingen moeten minstens om de 2 maanden overgemaakt worden aan het College van Burgemeester en Schepenen, Directeur van het bestuur der Milieu-inspectie van Aminal, Koningin Astridlaan 29/4-295 te 8200 Brugge".

1.4. De verzoekende partij en de n.v. Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen komen respectievelijk op 2 december en 1 december 1993 van voormeld besluit van 12 november 1993 van het college van burgemeester en schepenen in hoger beroep bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

1.5. Op 27 januari 1994 beslist de bestendige deputatie het beroepen besluit van 12 november 1993 te bevestigen;

2. Voorwerp van het beroep

Overwegende dat de verzoekende partij in fine van haar verzoekschrift ook de vernietiging vraagt van het besluit van 23 juli 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge waarbij

de exploitatievoorwaarden opgelegd door het besluit van 2 juli 1987 een eerste maal werden gewijzigd en aangevuld; dat het hier blijkbaar een materiële misslag betreft; dat dit besluit overigens werd opgeheven in zitting van het college van 15 oktober 1993;

3. <u>Ontvankelijkheid van het beroep</u>

3.1.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat zij in het verzoekschrift niet als verwerende partij werd aangeduid en dat zij geen copie van dit verzoekschrift heeft ontvangen, waardoor artikel 3bis van het procedurereglement is geschonden; dat de tweede verwerende partij eveneens opwerpt dat ten onrechte het Vlaamse Gewest in het verzoekschrift als tegenpartij werd aangeduid;

3.1.2. Overwegende dat het auditoraat, bevoegd om te waken over het goede verloop van de voorafgaande maatregelen, de vergissing van de verzoekende partij heeft rechtgezet en de eerste verwerende partij als tegenpartij heeft aangeduid in plaats van het Vlaamse Gewest; dat het voorschrift neergelegd in artikel 3bis van het procedurereglement niet substantieel is; dat de rechten van de eerste verwerende partij door de miskenning van die bepaling niet werden geschaad; dat die miskenning evenmin het goede verloop van de rechtspleging heeft belemmerd; dat de exceptie wordt verworpen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partijen voorts terecht opwerpen dat het eerste bestreden besluit niet vatbaar is voor vernietiging, omdat het volledig is vervangen door het tweede bestreden besluit; dat de vordering in zoverre inderdaad onontvankelijk is; dat in dit verband evenwel niet kan worden ingegaan op de vraag van de tweede verwerende partij om buiten de zaak

gesteld te worden, vermits zij hoe dan ook de auteur van het eerste bestreden besluit is;

3.3.1. Overwegende dat de eerste verwerende partij het belang van de verzoekende partij betwist; dat zij in dit verband aanvoert dat de betrokken wijzigingen geen enkele feitelijke verandering van de exploitatie tot gevolg hebben, vermits deze enkel tot doel hebben de overheid toe te laten de hinder beter te beoordelen, en dat die wijzigingen geen financiële weerslag van enig belang zullen hebben;

3.3.2. Overwegende dat de gecoördineerde wetten op de Raad van State enkel een belang vereisen voor het mogen instellen van een annulatieberoep; dat zij niet bepalen hoe groot dat belang moet zijn; dat een exploitant belang heeft bij de vernietiging van een besluit dat zijn exploitatievoorwaarden wijzigt in een voor hem nadelige zin, ongeacht het doel dat de overheid nastreefde bij het opleggen van de nieuwe voorwaarden en ongeacht de hoegrootheid van de financiële weerslag daarvan; dat de exceptie wordt verworpen;

4. Gegrondheid van het beroep

4.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt zijn geformuleerd :

4.1.1. Het **derde middel**

> "Derde middel
> Afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheids-beginsel doordat de klachten van de inwoners van Ramskapelle niet rechtstreeks onderzocht worden, de samenstelling van de door de wind meegevoerde stof niet onderzocht werd en de juiste oorzaak van de stofhinder niet eens nagetrokken werd.
> Toelichting

1. Terzake is de overheid bijzonder slordig omgegaan met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ofschoon de verzoekende partij strikt de voorwaarden van de konform het ARAB maar beantwoorden de aan Vlarem II afgeleverde vergunning heeft nageleefd, blijken er klachten op te rijzen i.v.m. de rondwaaiende stof bij sommige buurtinwoners.

Het ligt nogal voor de hand dat de overheid in zulk geval het inhoudelijk karakter van het klachtenpatroon van de inwoners zou moeten ontleden, een grondig onderzoek verrichten naar de samenstelling van het stof - hetgeen des te meer zich opdringt nu blijkt dat de storende kolenstofkomponenten niet noodzakelijkerwijze aan het bedrijf van de verzoekende partij gerelateerd dienen te worden (er bestaat eveneens een cokesfabriek in de buurt) - en, ten slotte, dat deze gegevens zonder enige vooringenomenheid ontleed dienen te worden.

Doch dit is geenszins de houding geweest van het Gemeentebestuur. Men stelt echter vast dat ondanks het feit dat de normen werden nageleefd en dat de metingen konform de NBN-methoden resultaten aangeven die zelfs beduidend lager liggen dan deze van vergelijkbare terminals in de zeehavens van Gent en Antwerpen, de eerste verwerende partij ervan uitgaat dat de goede resultaten terzake niet relevant zijn en een duidelijk selectieve interpretatie van de gegevens toepast. Bijzonder storend is in dit opzicht het feit dat er geen onderzoek verricht werd naar de samenstelling van het stof (het is dus niet eens duidelijk of het wel van het bedrijf van de verzoekende partij afkomstig is), en dat de normen van de vergunning en de grenswaarden van Vlarem II die geconcipieerd werden in functie van de verticale kolenstofneerslagen, zonder enige omrekening (zoals voorzien in art. 80, paragr. 2 van Vlarem II) botweg worden toegepast voor de meting van de horizontale kolenstofkomponenten. Ook wordt in de beslissing van 12 november 1993 de hoeveelheid stof gemeten op de C-plaatjes niet meer als norm aangehouden. Dit alles getuigt van een bijzonder onzorgvuldig optreden in hoofde van het Gemeentebestuur.

2. De vereiste dat het Bestuur aan een besluit een zorgvuldig onderzoek van de feiten doet voorafgaan, is een beginsel van behoorlijk bestuur (zie NICOLAÏ, op. cit., blz. 332 nr. 271).

De zorgvuldigheidsnorm slaat op het zorgvuldig onderzoek van de feiten, het zorgvuldig gebruik van adviezen en het horen van of het plegen van overleg met de betrokkenen (VAN MENSEL, op. cit., blz. 72). Van het naleven van deze beginselen is niets te bespeuren in het optreden van de overheid terzake. Bijzonder flagrant is het gebrek aan zorgvuldigheid bij de feitenvinding terzake en het gebrek aan behoorlijk verloop van de besluitvorming (zie

W. LAMBRECHTS en E. OPDEBEEK, Algemene Beginselen ..., blz. 27 en volg.).
(...)";

4.1.2. In haar **memorie van antwoord** repliceert de **eerste verwerende partij** :

"Ter zake verwijst de Bestendige Deputatie naar de verschillende onderzoeksnota's van de dienst Leef-milieu van de stad Brugge en specifiek naar de evaluatienota dd. 19/7/1993 waarbij de situatie tussen augustus 1992 en juni 1993 wordt geëvalueerd.
Uit dit onderzoek bleek onder meer dat de klachten inderdaad overeenkwamen met de meetresultaten van het horizontaal geïmpakteerd stof op de vertikale C-plaatjes maar dat er geen verband was met de resultaten voor het vertikaal neervallend stof (neerslagkruiken).
Daarnaast wordt opgemerkt dat de Bestendige Deputatie in haar besluit duidelijk stelt dat de wijziging van de voorwaarden louter tot doel heeft informatie te verzamelen en dat de bijkomende meet-methode een duidelijker beeld zal geven van welk bedrijf voor welke stofhinder verantwoordelijk is, welke weersomstandigheden hierbij invloed hebben en dergelijke.
Het feit dat de overheid hier met voldoende kennis van zaken heeft kunnen oordelen wordt eveneens geïllustreerd door de grote hoeveelheid klachten, processen-verbaal en brieven van het Bestuur Milieu-inspektie die in het dossier aanwezig zijn".

4.1.3. De **tweede verwerende partij** repliceert, kort samengevat :

De exploitatievoorwaarden werden gewijzigd juist met de bedoeling om meer objectieve informatie te bekomen. Met de IHE-methode (vaselineplaatjes) kan de stofneerslag beter worden nagegaan.

De klachten van de bewoners zijn begonnen toen ZBM de installatie in gebruik nam. De cokesfabriek ligt verder van Ramskapelle dan ZBM. Vóór 1987 werden er in elk geval geen klachten van bewoners van Ramskapelle over stofhinder ontvangen. Met de IHE methode zal het mogelijk zijn een onderscheid te maken tussen kolenstof en ander stof.

Wat de horizontale kolenstofcomponenten betreft worden in het bestreden besluit geen conclusies getrokken.

Omrekenen van normen gebeurt niet omdat bij de methode met de kruiken in hoofdzaak de verticale impact wordt gemeten terwijl bij de methode met de vaselineplaatjes zowel de verticale als de horizontale impact duidelijker kunnen worden onderscheiden.

4.1.4. De verzoekende partij voert in haar **memorie van wederantwoord** aan :

"De verwerende partijen beweren dat de klachten en het onderzoek verricht door de dienst Leefmilieu van de stad Brugge de overheid in staat stelden met voldoende kennis van zaken te oordelen.

Dit neemt vooreerst niet weg dat er geen voorafgaandelijk overleg gepleegd werd met verzoekster.

Vervolgens zijn de gegevens, verkregen via een vergelijkende proef tussen juli 1992 en april 1993, hoogst betwistbaar. Bij deze proef werden stofmetingen uitgevoerd zowel via de NBN-methode als via de IHE-methode. Volgens verweersters bleek hieruit dat de klachten overeenkwamen met de meetresultaten van het horizontaal geïmpakteerd stof, maar dat er geen verband was met de resultaten voor het vertikaal neervallend stof.

De relatie is evenwel niet zo evident als verweersters voorhouden. De metingen werden immers uitgevoerd in de onmiddellijke omgeving rond het bedrijf van verzoekster, niet ter hoogte van de woonkernen.

Bovendien werd van de tijdens deze periode geuite klachten geen enkele gemeld aan verzoekster, zodat een objectieve bemonstering door een erkende instelling niet kon worden uitgevoerd. De overheid kon de dagen waarop de klachten werden geformuleerd, niet preciseren, zodat het onmogelijk was de klachten te toetsen aan de activiteiten van verzoekster of de windrichting van de dag van de klacht. Zoals in het evaluatierapport (stuk 1) is beschreven, kan de aard, omvang en oorsprong van eventuele stofhinder slechts worden vastgesteld door een gecombineerde analyse van meetgegevens, meteogegevens en activiteiten van verzoekster.

De eerste maal dat verzoekster van een klacht in Knokke-Heist tijdig in kennis gesteld werd (10 augustus 1994, - buiten de proefperiode dus), werd onmiddellijk tot een bemonstering overgegaan door het erkende bedrijf SGS ECOCARE. De analyse werd verricht door de Universiteit Gent en hieruit bleek

dat de kolenstofhinder, rekening houdend met de windrichting, onmogelijk afkomstig kon zijn van verzoekster.

De verweersters benadrukken voorts dat het opleggen van een nieuwe meetmethode juist getuigt van een zorgvuldig beleid, vermits men daardoor een correct inzicht zou verwerven in de aard, de omvang en de oorsprong van de stofhinder. De wijziging van de voorwaarden zou louter tot doel hebben informatie te verzamelen.

Men blijft evenwel in het ongewisse over de beweegredenen van het bestuur om, naast het opleggen van een nieuwe meetmethode, de bestaande bijzondere exploitatievoorwaarden te verstrengen. Indien de nieuwe meetmethode uitsluitsel moet bieden over aard, omvang en oorsprong van de stofhinder, waarom legt het bestuur dan nu reeds, vóór enig meetresultaat met de nieuwe meetmethode verkregen werd en vooraleer dus de feiten zorgvuldig werden onderzocht, strengere exploitatievoorwaarden op aan verzoekster ? Hoe kan de verstrenging van de bestaande bijzondere exploitatievoorwaarden ertoe bijdragen informatie te verzamelen ?

Dergelijke houding getuigt niet van zorgvuldig bestuur, doch veeleer van vooringenomenheid jegens verzoekster.

Die indruk wordt nog versterkt doordat zowel het besluit van 23 juli 1993 als dat van 12 november 1993 aan verzoekster opdragen 'de stofemissies in de omgeving tot een aanvaardbaar niveau te herleiden met een voorstel van de verwachte saneringsresultaten' (...). Het bestuur gaat kennelijk uit van de onbewezen vooronderstelling dat het huidige niveau onaanvaardbaar zou zijn. De onderstreepte zinsnede werd overigens door eerste verweerster in haar memorie van antwoord niet meer opgenomen in de weergave van de besluiten van het schepencollege (Memorie van antwoord, pg. 4).

In tegenstelling tot de beweringen van de beide verwerende partijen geeft de aanpassing van de bijzondere voorwaarden geen blijk van zorgvuldig bestuur. De bestreden beslissingen gaan niet uit van een degelijk geïnformeerde overheid, doch integendeel van een overheid die zelf toegeeft gebrekkig geïnformeerd te zijn. Niettemin bevatten haar beslissingen voor verzoekster ingrijpende voorschriften die slechts kunnen steunen op informatie waarnaar de overheid nog op zoek is".

4.1.5. De laatste memories voegen geen elementen aan het debat toe die van wezenlijk belang zijn voor de beslechting van de zaak;

4.2. <u>Bespreking</u>

4.2.1. Overwegende dat een vergelijking van de exploitatievoorwaarden opgelegd door het besluit van de bestendige deputatie van 2 juli 1987 met de voorwaarden opgelegd door het eerste bestreden besluit, in beroep bevestigd door het tweede bestreden besluit, doet blijken dat de doorgevoerde wijzigingen en aanvullingen een veel minder grote impact hebben dan de verzoekende partij wil doen geloven; dat, wat het opgelegde saneringsplan betreft, immers als enige concrete eis wordt gesteld het opmaken van een evaluatierapport over de huidige toestand van verontreiniging van de omgeving door stof, waarbij niet alleen het neervallend stof doch ook het door de wind meegevoerde stof in aanmerking dient te worden genomen, en voor het overige enkel wordt gevraagd : "een concept" van technische voorzieningen om de stofemissies tot een aanvaardbaar niveau te herleiden, en dan nog alleen "indien nodig en voor zover mogelijk"; dat met betrekking tot de wijziging en aanvulling van de eigenlijke exploitatievoorwaarden moet worden vastgesteld : 1) dat de hoogte van de bergen stortgoed ook voorheen niet meer dan 15 meter mocht bedragen en het enige verschil derhalve is dat thans op die hoogte een aangepaste plaatondersteuning moet worden aangebracht, wat een doelmatige controle mogelijk moet maken (punt 3.1.), 2) dat de bergen stortgoed ook voorheen reeds vochtig dienden te worden gehouden, zodat het enige verschil erin bestaat dat thans een controlemechanisme wordt ingebouwd, te weten het nauwkeurig bijhouden van de periodes van besproeiing (punt 3.3.), 3) dat ook voorheen reeds stofimmissiemetingen dienden te worden uitgevoerd, doch thans een bijkomende meetmethode wordt opgelegd, met name "de meetmethode I.H.E.", waarbij gebruik wordt gemaakt van horizontale en vertikale vaselineplaatjes, hetgeen het mogelijk moet maken niet enkel het neervallend stof maar ook het "horizontaal" meegevoerde stof te meten (punt 7.3/7.4), 4) dat punt 7.5 van de gewijzigde exploitatievoorwaarden alleen enkele wijzigingen inhoudt met betrekking tot de

meetposten en de praktische uitvoering van de metingen, waarbij het andermaal enkel blijkt te gaan om controles van emissies, 5) dat blijkens punt 7.6 van de gewijzigde voorwaarden alleen bijkomend wordt vereist dat de meetresultaten om de twee maanden worden medegedeeld aan het college van burgemeester en schepenen en het Bestuur Milieu-inspectie;

4.2.2. Overwegende dat hieruit blijkt dat de stelling van de verwerende partijen moet worden bijgevallen; dat de bedoeling van het bestreden besluit er in wezen in bestaat om, hoofdzakelijk via nieuwe meetmethodes, informatie te verzamelen om zo goed mogelijk de klachten van omwonenden te kunnen onderzoeken en beoordelen; dat dit geen onzorgvuldig, doch integendeel zorgvuldig bestuur is; dat voor het opleggen van dergelijke maatregelen met een beperkt impact op de werking van het bedrijf van de verzoekende partij geen voorafgaandelijk overleg met die partij noodzakelijk was; dat het geen zin heeft de technische argumentatie van de verzoekende partij te onderzoeken, vermits de opgelegde maatregelen er in wezen precies toe strekken de hinder veroorzaakt door het betrokken bedrijf beter te kunnen beoordelen en niet om door het opleggen van strengere voorwaarden of normen, die hinder te beperken;

5. Overwegende dat in zijn verslag de auditeur zich heeft beperkt tot het onderzoek van het derde middel; dat er grond is om een aanvullend verslag op te stellen waarin alle middelen worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep, in zoverre het is gericht tegen het eerste bestreden besluit, wordt verworpen.

Artikel 2.

De debatten worden voor het overige her-opend.

Artikel 3.

Het door de Auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek van de zaak.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 27 mei 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**